

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 stycznia 2010r

**Sąd Okręgowy w Krakowie Wydział XII Gospodarczy -
Odwoławczy w następującym składzie:**

Przewodniczący - Sędzia: SC Janusz Beim (spr.)

Protokolant: protokolant. Rafał Bielski

SO Robert Jurga

po rozpoznaniu w dniu 15 stycznia 2010r w Krakowie

SR dek Michał Niedźwiedź

na rozprawie

sprawy ze skargi NEWAG Spółki Akcyjnej w Nowym Sączu

przy uczestnictwie Województwa Małopolskiego i Pojazdy Szynowe
PESA Bydgoszcz Spółki Akcyjnej Holding w Bydgoszczy
od wyroku Krajowej Izby Odwoławczej

z dnia 24 listopada 2009r sygn. akt KIO/UZP 1444/09

I. oddala skargę;

**II, zasądza od skarżącego na rzecz uczestnika Województwa
Małopolskiego kwotę 600,00 zł (sześćset złotych) oraz na
rzecz uczestnika Pojazdy Szynowe FES A Bydgoszcz Spółki
Akcyjnej Holding w Bydgoszczy kwotę 600*00 zł (sześćset
złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.**

Sygn. akt XII Ga 420/09

Uzasadnienie

Zamawiający, Województwo Małopolskie samieścii w dniu 13 maja
2009 roku w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej pod numerem 2009/S
91 '131088 ogłoszenie o prowadzonym w trybie przetargu nieograniczonego

postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego, którego przedmiotem jest „dostawa elektrycznych zespołów trakcyjnych do wykonywania regionalnych przewozów pasażerskich”.

W dniu 4 września 2009 roku odwołujący się - KEWAG SA w Nowym Sączu wniósł protest wobec czynności odrzucenia jego oferty i zaniechania wykluczenia z postępowania przystępującego tj.: Pojazdy Szynowe PESA Bydgoszcz BA Holding w Bydgoszczy. Odwołujący się w proteście narzucił naruszenie następujących przepisów⁷ ustawy z dnia 29 stycznia 2004 roku Prawo zamówień publicznych (dalej Pp):

- art. 7 ust. 1 i ust. 3;
- art. 24 ust. 2 pkt 2;
- art. 24 ust. 1 pkt 4;
- art. 89 ust. 1 pkt 2 i b;
- art. 87 ust. 2 pkt 2;
- art. 26 ust. 3 i 4.

Wniósł o unieważnienie czynności odrzucenia jego oferty oraz unieważnienie czynności wyboru, jaką najkorzystniejszej oferty przystępującego, dokonanie powtórnego badania i oceny ofert, wykluczenie przystępującego z postępowania o ras odrzucenie jego oferty i wybrania oferty odwołującego się jako najkorzystniejszej.

W dniu 15 września 2009 roku zamawiający oddalił protest. W dniu 25 września 2009 roku odwołujący się wniósł odwołanie, w którym podtrzymał zarzuty i żądania zgłoszone w proteście

Wyrokiem z dnia 24 listopada 2009 roku Krajowa Izba Odwoławcza oddaliła odwołanie i orzekła o kosztach postępowania.

Uzasadniając swoje rozstrzygnięcie KIO wskazała jakie zarzuty zgłoszono w proteście, w szczególności; bezpodstawne zaniechanie poprawienia oczywistej omyłki rachunkowej w trybie art. 87 ust. 2 pkt 2 Pzp oraz bezzasadne niewykluczenie przystępującego z postępowania z uwagi na dołączenie listu referencyjnego zawierającego nieprawdziwe informacje mające wpływ na wynik postępowania. ⁷ ostrożności procesowej w proteście wskazano na konieczność zastosowania trybu wyjaśnienia i uzupełnienia dokumentów, bowiem treść listu referencyjnego złożonego przez

przystępującego budzi liczne wątpliwości.

KIO wskazała również jakimi argumentami posłużył się zamawiający oddalając protest. W szczególności wskazała na linie orzecznictwa KIO w przedmiocie interpretacji pojęcia „oczywistej omyłki rachunkowej oraz ogólnikowy w istocie zarzut sformułowały wobec przystępującego, bowiem nie można konkretnie stwierdzić, która informacja podana w liście referencyjnym jest nieprawdziwa.

W odwołaniu od rozstrzygnięcia protestu skarżący podtrzymał zarzuty i żądanie zgłoszone w proteście.

W swoich rozważaniach prawnych KIO w szczególności wskazała na treść rozdziału XIII SIWZ, zgodnie z którą cena wykonania zamówień i o podano w ofercie musi być ceną brutto. Cena ta winna uwzględniać wszystkie koszty związane z wykonaniem zamówienia w tym również związane ze świadczeniem usług serwisowych w okresie gwarancyjnym oraz

przeszkolenia personelu użytkownika. W ocenie KIO, w szczególności w świetle wyjaśnień złożonych przez skarżącego sytuacja jaka zachodzi w niniejszym postępowaniu, a dotycząca ceny wskazanej w ofercie skarżącego nie mieści się w kategorii oczywistych omyłek rachunkowych. KIO wskazało jak należy w jej ocenie rozumieć oczywistość omyłki, Podkreśliła, że wskazana w ofercie cena nie wynika z żadnego matematycznego działania, V, szczególności zaznaczyła, że nie ma podstaw⁷ do stwierdzenia, iż cena zaoferowana przez skarżącego w istocie odpowiada cenę za dostawę jednego elektrycznego zespołu trakcyjnego z uwzględnieniem świadczeń dodatkowych. W ocenie Izby podana przez skarżącego kwota 14.960.000 zł jest wynikiem bliżej niesprecyzowanych działań, zatem nie sposób ustalić, że stanowi wycenę jednego ezt wraz ze świadczeniami dodatkowymi, a zatem brak podstaw do zastosowania mnożnika „5”, Podkreśliła Izba w uzasadnieniu wyroku, że ustawodawca używając pojęcia „oczywistość” w odniesieniu do „omyłki rachunkowej” nie przewiduje ingerencji ze strony wykonawcy jak również wyrażenia zgody na jej poprawienie, co jest dodatkowym argumentem, iż oczywistość nie jest cechą zależną od przypisania takiego przymiotu przez wykonawcę. Dlatego też, skoro cena nie odpowiada sposobowi jej obliczenia jaki podano w SIWZ, To należy stwierdzić, że oferta skarżącego w tym zakresie nie odpowiada treści SIWZ, a in prowadzić musi do jej odrzucenia na podstawie Art. 89 ust. 1 pkt. 2 Pzp.

KIO ustaliła jak przebiegało postępowanie w zakresie wskazania przez przystępującego warunku doświadczenia wykonawcy. W ocenie Izby skarżący nie wykazał, aby przystępujący nienależycie wykonał umowę na rzecz podmiotu, który był autorem listu referencyjnego, a tym samym nie ma podstaw do stwierdzeń „a, że przystępujący złożył nieprawdziwe informacje,

Strona odwołująca się (dalej skarżący) w skardze od wyroku KIO zarzuca:

- naruszenie art. 89 ust. 1 pkt 2 Pzp poprzez błędną wykładnię polegającą na przyjęciu, że oferta skarżącego nie odpowiada warunkom SICZ;
- naruszenie art. 87 ust. 2 pkt 2 Pzp poprzez błędną wykładnię, iż zamawiający nie był zobowiązany do poprawienia oczywistej omyłki rachunkowej w ofercie skarżącej;
- naruszenie art. 24 ust. 2 pkt 2, art. 24 ust. 4 oraz art. 89 ust. 1 pkt 5 Pzp poprzez ich błędną wykładnię polegającą na uznaniu, że przystępujący nie złożył nieprawdziwych informacji w postępowaniu, które miały wpływ na jego wynik;
- art. 26 ust. 3 Pzp poprzez błędną wykładnię polegającą na uznaniu, że zamawiający nie miał obowiązku wezwania przystępującego do uzupełnienia wykazu wykonanych dostaw wraz z odpowiednimi dokumentami;
- art. 7 Pzp poprzez oddalenie odwołania mimo wyboru wykonawcy z naruszeniem przepisów Pzp;
- art. 23 ustawy z dnia 28 marca 2003 roku o transporcie kolejowym oraz § 0 rozp. Ministra Infrastruktury z dnia 30 kwietnia 2004 roku w sprawie świadectw dopuszczenia do eksploatacji typu budynków i urządzeń przeznaczonych do prowadzenia ruchu kolejowego poprzez błędną wykładnię polegającą na uznaniu, że Lermirowe świadectwo dopuszczenia do eksploatacji typu pojazdu kolejowego jest dokumentem potwierdzającym konstrukcyjne przystosowanie EZT do realizowania kolejowych przewozów pasażerskich z prędkością co najmniej 160 km/h;

- naruszenie art. 188 ust. 7 Pzp polegające na niedokonaniu przez KIO wszechstronnej oceny materiału dowodowego, w szczególności poprzez odmówienie mocy dowodowej przedłożonym przez skarżącego dokumentom;
- naruszenie art. 188 ust. 5 Pzp zdanie 2 poprzez nieuwzględnienie przez KIO faktu, że przystępujący nie zaprzeczył twierdzeniom dotyczącym niezatwierdzenia dokumentacji systemu utrzymania {DTSUJ}, co powinno znaleźć odzwierciedlenie w ustaleniu stanu faktycznego;
- naruszenie art. 191 ust. 1a Pzp polegające na oddaleniu odwołania mimo istnienia podstaw do stwierdzenia naruszenia przepisów Pzp,

Podnosząc powyższe zarzuty strona skarżąca wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku w całości poprzez uwzględnienie odwołania i nakazanie za nią w i a j ą c e m u:

1. unieważnienia czynności odrzucenia oferty skarżącego;
 2. unieważnienia czynności wyboru oferty przystępującego jako oferty najkorzystniejszej;
 3. dokonania powtórnego badania i oceny ofert;
 4. wykluczenia przystępującego z postępowania i odrzucenia jego oferty.
- Jako ewentualny wniosek skarżący domagał się:

- unieważnienia czynności odrzucenia jego oferty;;

unieważnienia czynności wyboru oferty przystępującego jako

najkorzystniejszej;

wezwanie przystępującego do uzupełnienia dokumentów potwierdzających spełnienie warunku udziału w postępowaniu; '

- dokonanie ponownej oceny i badania ofert z uwzględnieniem uzupełnionych dokumentów i złożonych wyjaśnień,

W obszernym uzasadnieniu skargi strona skarżąca w pełni podtrzymała swoje stanowisko prezentowane wcześniej w protestie i odwołaniu.

Zamawiający w odpowiedzi na skargę wniósł o jej oddalenie i zasądzenie kosztów postępowania. Przystępujący - Pojazdy Szynowe PE5A Bydgoszcz SA Holding w piśmie z dnia 12 stycznia 2010 również wniósł o oddalenie skargi i zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu.

Po rozpoznaniu apelacji Sąd Okręgowy zważył co następuje;

Apelacja jest nieuzasadniona.

Przed wszystkim chybił zarzut naruszenia art. 89 ust. 1 pkt. 2 Pzp i art. 87 ust. 2 pkt 2 Pzp. Sąd Okręgowy w pełni podtrzymał stanowisko KIO prezentowane w uzasadnieniu wyroku, a dotyczące interpretacji użytego przez ustawodawcę w treści art. 87 ust. 2 pkt, 2 Pzp, pojęcia „oczywiste omyłki rachunkowe”. Nie ma zatem potrzeby powtarzania w niniejszym uzasadnieniu trafnej argumentacji przedstawionej przez KIO.

Podkreślenia wymagają, że odwołujący się jest profesjonalnym uczestnikiem obrotu gospodarczego i zapewne udział w procedurze o udzielenie

zamówienia publicznego nie jest jednostkowym przypadkiem. Jest, oczywistym, że podanie ceny w ofercie składanej w tym trybie jest jednym z jej zasadniczych elementów. Zbędny jest podawanie argumentów, że dołożenie maksymalnej staranności w redagowaniu treści oferty jest wymogiem oczywistym.

Dlatego też w ocenie Sądu Okręgowego w pełni zasadne było działanie zamawiającego polegające na domaganiu się od odwołującego wyjaśnień dotyczących wysokości ceny zamieszczonej w ofercie (w trybie art. 90 i nast. Pzp, pismo z dnia 12 sierpnia 2009 roku). Treść odpowiedzi jaka została udzielona w tym zakresie przez odwołującego się (pismo z dnia 18 sierpnia 2009) jest w ocenie Sądu Okręgowego co najmniej lakoniczna. Zamawiający w zapytaniu wyraźnie wskazał na treść pkt. XII SIWZ, natomiast odpowiedź została ograniczona do lakonicznego stwierdzenia, iż zaproponowana cena jest ceną brutto „za dostawę jednego elektrycznego zespołu trakcyjnego”. Pomnożenie tej kwoty przez liczbę pojazdów doprowadzi dopiero do ustalenia ceny jaka miała być podana w ofercie.

Widząc zatem wątpliwości, że prawidłowo postąpił zamawiający i nie ustalał ostatecznie samodzielnie ceny oferty dokonując określonych działań organizacyjnych. Trafnie zarazem stwierdziła KIO, iż w tej sytuacji nie ma mowy o oczywistej omyłce w rozumieniu art. 57 ust. 2 pkt. 2 Pzp. W ślad za tym konsekwentnie należało uznać, że oferta w tym zakresie nie odpowiada postanowieniom rozdziału XII SIWZ i stosownie do regulacji art. 89 ust. 1 pkt. 2 Pzp należało ją odrzucić. W ocenie Sądu Okręgowego już tylko zaistnienie tej przesłanki stanowiło podstawę do zasadnego odrzucenia oferty skarżącego.

Chybione są również zarzuty naruszenia art. 24 ust. 2 pkt. 2, art. 24 ust. 4 i 89 ust. 1 pkt. 5 Pzp, art. 26 ust. 3 Pzp. Również i w zakresie powyższych zarzutów Sąd Okręgowy w pełni podziela stanowisko KIO zawarte w uzasadnieniu. Zarzut naruszenia art. 2b ust. 3 Pzp jest wręcz niezrozumiały, skoro jest poza sporem, iż zamawiający zwrócił się do PKP „Przewozy Regionalne” Sp. z o.o. o udzielenie dodatkowych wyjaśnień, o szczególności czy informacje podane w liście referencyjnym „odpowiadają Stanowi faktycznemu”. Nie do podważenia jest trafne stanowisko KIO, iż wykluczenie wykonawcy z postępowania w oparciu o regulację art. 24 ust. 2 pkt. 2 Pzp wymaga ustalenia w sposób nie budzący wątpliwości, iż wykonawca złożył nieprawdziwe informacje oraz wykazania, że ich złożenie miało wpływ na wynik postępowania. Trafnie przyjęła KIO iż odwołujący się nie wykazał, iż by przy stepsujacy nienależycie wykonał zobowiązanie, o którym była mowa w liście referencyjnym. Nie może również budzić wątpliwości, że chybiony jest zarzut wadliwego wykonania umowy, o której mowa w liście referencyjnym z uwagi na przekroczenie terminu jej realizacji, skoro poza sporem pozostaje fakt oznaczenia innego terminu w aneksie do umowy,

Bezzasadne są zarzuty naruszenia art. 23 ustawy z dnia 28 marca 2003 roku o transporcie kolejowym oraz § 9 Rozp. Ministra Infrastruktury z

dnia 30 kwietnia 2004 roku w sprawie świadectw dopuszczenia do eksploatacji, typu budynków i urządzeń przeznaczonych do prowadzenia ruchu kolejowego. Ustalenie dokonane w tym zakresie przez KIO są prawidłowe i Sąd Okręgowy uznaje je za własne. Nawet jeżeli można dopuścić odmienne interpretacje, a zarzuty te wiążą się z treścią art. 24 ust. 2 pkt. 2 Pzp, to przecież nie ma mowy o podaniu nieprawdziwych danych.

Reasumując zatem naruszenia wskazanych wyżej regulacji Pzp o ile może prowadzić do podważenia rozstrzygnięcia KIO.

Bezzasadny jest również zarzut naruszenia art. 188 ust. 7 Pzp i 189 ust. 5 zd. 2 Pzp. Jak zaznaczono wcześniej ustalenia taktyczne dokonane

przez KIO są prawidłowe i Sąd Okręgowy uznaje je za własne. Wbrew stanowisku skarżącego, uzasadnienie wyroku KIO jest wszechstronne, wyczerpujące, logiczne i nie budzi żadnych zastrzeżeń. KIO precyzyjnie i trafnie uzasadniła jakie są przesłanki i zasady stosowania art. 226 k/c i art. f? kc.

Bezzasadność wymienionych wcześniej zarzutów musi oczywiście prowadzić do konstatacji, iż bezzasadne jest zarzucanie naruszenia art. 7 Pzp ; igi Pzp, Trafność rozstrzygnięcia KIO w żadnej mierze nie podważa również treść dołączonych do pisma skarżącej z dnia 10 stycznia 2009 roku dokumentów.

Mając na uwadze powyższe, skargę jako nieuzasadnioną należało oddalić i dlatego też orzeczono jak w pkt. I sentencji (art. 395 kpc w związku z art. 194 § 2 kpc), O kosztach orzeczono stosownie do zasad wynikających z treści art. 98 i 106 § 1 kpc w związku z art. 194 § 2 Pzp (pkt. 11 wyroku).